BIODIBERTSITATEA KULTURALA ASIMILATZEA BIODIBERTSITATE NATURALA ULERTZEKO

Posted on 07/05/2012 by Naider



Planetako bioaniztasunaren azken urtegi handiak lotuta daude Antzinako tribuei, urte askotan, urte askoan, beren izaera eta aniztasuna zaindu dituzte, denboran zehar oso-osorik mantenduz. Giza existentzia zentzuz integratu dute, beren lurraldeekiko sinergia harmoniatsuan. Kudeatzen duten aniztasun biologiko handia ez zaie alferrikakoa, mantenua, etxea, eskola eta farmazia delako; eta, beraz, bizitza. Kultura jasangarri hau belaunaldiz belaunaldi transmititu da hitzaren bidez eta gaur da dokumenturik gabeko ezagutza hori ezinbestekoa bihurtzen zaigun erronkei klimatikoei aurre egiteko.

Duela urte batzuk, askotariko talde batek Indonesiara bidaiatu zuen fauna eta flora berreskuratzeko proiektu bat bisitatzera, gero eremua babesteko. Biologo taldearekin batera, Nazioarteko Animalien Salbamenduko albaitari eta aktibistak zuzenduta. " http://www.youtube.com/watch?v=WWduVhk7t5I&feature=plcp" target="_blank" rel="noopener">Karmele Llano, bertako jende ugari lan egiten zuen, titulu homologatu gabe , funtsezkoak izan ziren fauna eta flora barietateak identifikatzeko... Ezagutza zientifiko eta autoktonoaren uztarketa hori funtsezkoa izan zen proiektua gauzatzeko. Liburuetan idatzita ez zegoen guztia.

Bertako kulturaz eta antzinako espezie batzuen kontserbazio eta basoberritze metodoez interesatuta, Kalimantango Dayak herri batean erori ginen. Bertan abegikortasunez eta egia deseroso bat erakutsi nahi dizun baten beharrarekin hartu gintuzten. Meza igandea zen, atseden eguna, euren lan berria eta etxera, palmondoak, ikustera eraman gintuzten. Jada ez zinen herrian bizi, lokatzetan pilatutako kuarteletan baizik eta izan zena eta inoiz izango ez denari begira: milaka kilometroko baso tropikal garbitu. Palmondoa, lehen munduan kosmetikoetarako, elikagaietarako... eta bioerregaietarako palma olioa egiteko erabiltzen zen. Familia deserrotuak, pobrezia, deforestazioa, biodibertsitatearen galera berreskuraezina, gure ibilgailuetan erregai "ekologikoa" jartzearen balantzea izan zen. Bilbora heldu ginen egun berean, Indonesiatik etorritako ontzi bat bioerregaia zuen portuan atrakatu zen.

Ez da kasu isolatua, errepikatzen da beste mehatxu batzuekin eta aniztasun biologiko handiko aztarnak eta populazio autoktonoak dauden beste labore batzuekin. Laster planetak gertaera garrantzitsu bat du: Rio+20. Bertan, dena hasi zen lekuan, erabaki dezakezue lehen bezala eseri eta amaiera sinatzen garen ala zerbait egingo dugun. Osagaiak mahai gainean daude, IPCCk berriro ere ohartarazi du itzulerarik gabeko puntuan sartzetik gertu gaudela, GKEak euren proposamenetan ari dira lanean, gobernuak ere, eta komunitate indigena eskubide gehiago eta gehiago eskatzeko prest dago. ahotsa. Urteak daramatzagu frogatzen lehen munduko gizarteek ez dakitela inbasioa eta galera konponezinak dakarren kontserbazioaz. Uste dut isilik egoteko, galdetzeko eta prebenitzeko, eta horren berri dutela erakutsi dutenei entzuteko garaia dela.Horretarako bada ere, lehenik gure buru-eskematik atera eta Garapen Iraunkorraren kontzeptua egituratu behar dugu, arte. orain gizartean, ingurumenean eta ekonomian zentratuta, laugarren zutabe bat ezartzeko: KULTURA , biodibertsitate naturala ezin baita ulertu kultur biodibertsitaterik gabe.

There are no comments yet.